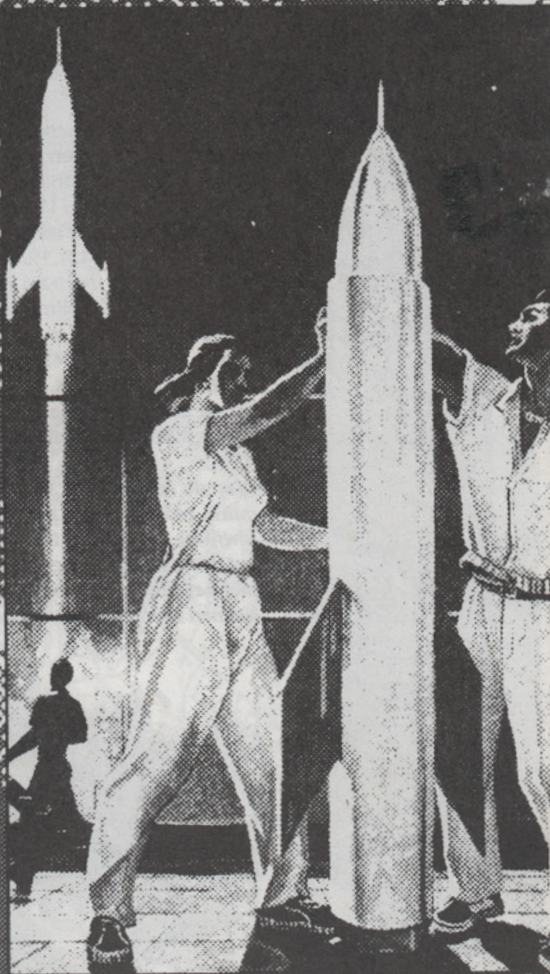

July 1991 nr 4

Hoezo Jeugd-C

slimmerick

Verschijnt 6 x per jaar
lossenummers f 2,75
uitgave stichting SLIM

Inhoud

Backline 2

Vanden Burg 6

Coullissen 8

Opendag 9

Happy D's 10

Oog 13

Je bent jong 14

Slimpies 14

Strip 15

Backline

info.roddels.achterkla

De vlag valt

Het is gebruikelijk dat 1 juli de datum is waarop de donateurs die de bijdrage van het lopende jaar niet betaald hebben, "afgevoerd" worden. Ze krijgen dan ook "De Slimmerick" niet meer. Ditmaal hangt het erom of De Slimmerick voor of na 1 juli verschijnt, zodat de wanbetalers geluk kunnen hebben. Betaal dan als nog en liefst snel of zeg officieel op.

Formaat nu vast

De Slimmerick verscheen de laatste acht keren telkens op een ander formaat. De lengte varieerde van 210 mm (SLIM-gids 1991) tot 264 mm (1990-4). De breedte gaf minder fluktuaties: van 146 mm (weer SLIM-gids 1991) tot 193 mm (1990-4). Vanaf heden is de draai gevonden. Zoals de maten van De Slimmerick-3 van dit jaar (de laatste) waren, zo zal het formaat blijven, dus 168 x 245 mm. De redactie trakteert op rondo's en gevulde koeken (in de eerstvolgende Slimmerick geplakt) als de maten niet gehaald worden.

(Van de redactie: het werkformaat is dus 170 mm x 245 mm; daar zullen wij nimmer van afwijken. Dat er dan toch millimeters verschil ontstaan heeft met de drukker en (vooral) met het afsnijden te maken. Koekliefebbers kunnen hun adres op verzoek ontvangen).

Blunder

In de SLIM-gids van januari miste een opletend lezer de naam van Eethen's trots SKALPROSIT. Door nog onverklaarbare oorzaken raakte de band tussen wal en schip. Nu pas kunnen we dat rechtzetten. Gelukkig eigenlijk dat we dat nu pas kunnen doen, want de band onderging weer een forse bezettingswisseling: nu bestaat SKALPROSIT uit Maarten Ran, zang en drums, Kick Schouten, gitaar en Rolf Ran, bas. Boekingen voor deze heavy band: 04165-1218.

Dilemma

"Onderwijs in popmuziek neemt hand over hand toe, terwijl de muziek niet meer is wat het geweest is". Met deze opening begint Henk Riemersma zijn inleiding van "Het Decibele Dilemma", een bundeling van drie artikelen die Riemersma schreef bij zijn afscheid van de SKV Rotterdam. Na tien tropen-jaren popworkshops vond hij het welletjes. De bundel moet gezien worden als een testament waarin Riemersma probeert inhoud te geven aan de eeuwige vraag hoe poponderwijs eruit dient te zien. De standpunten, Het bestaande poponderwijs en Hoe het dan wel moet, komen uitvoerig aan de beurt. Doorspekt met rotterdamse humor en regelmatig een gevoelige snaar rakend, behoort deze bundel tot verplichte literatuur van een ieder die iets met poponderwijs te maken heeft. SKV Rotterdam Calandstraat 7 3016 CA - Rotterdam 010-4361366

Waar zijn ze gebleven?

Een duidelijk gedateerde foto van een ruig bandje uit Gorinchem van zo'n dikke tien jaar geleden. Wie herkent de muzikanten en wat is er van hen geworden? Stuur je reactie naar de redactie om eens navraag te doen wat de tijd voor invloed gehad heeft op 't leven van nu.

De Slimmerick verschijnt 7x per jaar. Donateurs ontvangen dit blad gratis. Losse nummers kun je bestellen door per exemplaar f 2,75 over te maken op giro 342983 tnv SLIM - Nieuwendijk. Donateur kun je worden door f 9,50 over te maken op bovenstaand gironummer onder vermelding Donateur.

Uitgaven: SLIM

Museon

Tentoonstelling "VAN DE STRAAT, 150 jaar Jeugdcultuur in Nederland" (28 maart tot en met 25 augustus 1991)

Halverwege de vorige eeuw ontstaan de eerste jeugdorganisaties in Nederland, zoals het Nederlandsch Jongelings Verbond, opgericht in 1853. Rond 1900 neemt de zelfbewustzijn van de jongeren toe. Jong zijn krijgt een idealistische betekenis. Vele jeugdorganisaties, met verschillende levensovertuigingen, worden opgericht. Een eigen stijl ontstaat; in omgangsvormen, kleding, muziek, zang en dans. De bloeitijd van de jeugdbewegingen valt in de jaren dertig. De Tweede Wereldoorlog legt de activiteiten bijna stil. Na de bevrijding leven de jeugdorganisaties weer op. In de jaren vijftig zijn rock 'n roll en de nozems verbodes van grote veranderingen. Welvaart en commercie nemen toe. De stijl van de jongeren wordt steeds gevarieerder; van provo's, studentenbeweging, hippies, youth for christ, tot punkers, krakers, disco's, kackers, voetbalvandalen en hiphop.

In het museon is van 28 maart tot en met 25 augustus de tentoonstelling "Van de straat, 150 jaar Jeugdcultuur in Nederland". 'Samen jong zijn' staat centraal. "Van de straat" geeft een levendig beeld van bijna anderhalve eeuw vrijetijdsbesteding van jongeren. Aan de hand van opvallende jeugdculturen worden deze ontwikkelingen getoond. Thema's als antimilitarisme, jeugdwerkloosheid en reizen komen aan bod. Ruime aandacht krijgt de popcultuur, vooral die uit Den Haag, bakermat van de Nederlandse popmuziek.

Tentoonstelling "Van de straat; 150 jaar jeugdcultuur in Nederland" bestaat onder meer uit foto's, affiches, schilderijen, kleding, vaandels en vlaggen, insignes, buttons, tijdschriften, brochures en kranten, video en natuurlijk muziek. Er is een complete kampeeruitrusting uit 1926 te zien. De meiboom, waar de socialistische jongeren ieder meifeest rondansten, torent hoog boven de expositie uit.
Open: dinsdag t/m vrijdag 10-17 uur
zaterdag, zon en feestdagen 12-17 uur
toegangsprijzen: jongeren vanaf 13 jaar en volwassenen f5,-

De Grote Prijs van Nederland

Voor de achtste keer gaat het concours der concoursen van start: de Grote prijs van Nederland. Twintig voorrondes, vier halve finales en één zinderende finale. En wat dat allemaal kan opleveren? Geldprijzen (tot wel f5000,-!), studiotijd, muziekinstrumenten, etc. etc., maar vooral de eer, want: "radio, tv, schrijvende media, boekingskantoren, management, muziekuitgeverijen en platenmaatschappijen staan te dringen om zich als *hongerige wolven* op jullie te storten".

In de verlening

Stichting Brabant Pop wordt momenteel overspoeld door demo's van bands die graag mee willen doen aan de Wraak van Brabant, om op die manier hun band in de picture te spelen. Uit de reacties blijkt echter dat niet iedereen in staat is hun spullen vóór de sluitingsdatum bij SBP in te leveren. Vandaar dat SBP besloten heeft om de inschrijvingstermijn te verlengen tot VRIJDAG 12 JULI a.s.Het kan dus nog; opsturen naar SBP - Postbus 983 - 5000 AZ - Tilburg.

CDzzz

Thunder Mug & Quite Simple hebben beiden een CD uit die meer dan de moeite waard is. Een vinyl premiere is er tevens van de Dordtse groep Curve (vorig jaar nog op het Herfstfestival). Nagenoeg al dit schoons én nog veel meer is te verkrijgen bij o.a. "Het Zwart Boek" een alternatieve winkel voor het andere boek of plaat: Je vindt ze in Dordrecht Grotekerksbuurt 1 openingstijden:

wo,do en vrijdag 14.00 - 17.00
do-avond van 19.00 - 21.00
en zaterdag van 12.00 - 17.00
bel even voor de zekerheid: 078-138708

Hoezo Jeugdcultuur?

Popmuziek en jeugd ze
lijken onlosmakelijk
aan elkaar verbonden
te zijn. Jeugdcultuur
heeft de verbindende
factor. Alhoewel... Wie
de ogen werkelijk opent
ziet wat anders. Immers
de popmuziek wordt
gedomineerd door "de
jongeren van toen".
Inmiddels gewoon
ouderen dus... of dood.
Niet gestorven op het
toppunt van roem.
Popmuziek is er
inmiddels voor
iedereen: gewoon
massa-cultuur. (Ook de
umfenden van de
popmuziek worden
gedomineerd door
ouderen: Rob Out, Jaap
van Beusekom, Hans
Duifer, Joost d'n
Draaier, Peter
Koelewijn, Frits Spits.
Of laten we dicht bij
huis blijven: de
gemiddelde overdwars-
bezoeker zat dik boven
de twintig en ook SLIM
is "jong belegen".
Hyke, Ronald, Piet, Dik,
... tja zelfs ik ben geen
twintig meer. Maar voor
de Slimmerik is er nog
hoop. Dit keer in de
persoon van Joost
Zoeteman de derde
nieuwe lees jongel-
Rick-medewerker.
Nu de rest van
Nederland nog.
Trouwens ook voor de
oldies is er nog hoop:
onder het motto nog
een keer en dan nooit
meer organiseert SLIM
in het najaar een
festival met
regio-bands van toen.
U bent gewaarschuwd.

realisatie

Annemiek van Straten.

Verslag tuinfeest Electra

door Joost Zoeteman

Spijtig genoeg kan ik niet een volledig verslag doen van de tuinparty, want ik heb de eerste twee en de laatste band gemist.

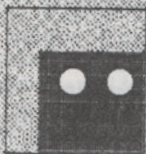
De middag was vooral aan de heavy kant. Toen de sfeer er al in was maakte Killer het sfeertje compleet. Deze band met vooral goed gitaarwerk bestond uit al wat oudere mannen. Hierna kwam Belgian Asociality, dit was naar mijn mening heavy metal met een flinke schep humor. Op dat moment stond alles op z'n kop.

Toen kwam Hans Dulfer en band die een partij goede jazz-core gaf. Nadat Hansie moe werd kwam Dread-Line. De naam klinkt anders dan je zou verwachten. Het was een reggaeband die je deed denken aan Jamaica en omstreken.

Als afsluiting was er een funk-rock band die naar horen zeggen ook erg goed was.

Job(s)tijding

Alhoewel het nog niet definitief is, lijkt het vrijwel zeker dat de Tol beheerder; Dik eindelijk een reële beloning voor het beheerderswerk gaat krijgen. Zodra het rond is komen we hierop terug.

Herfst

Een echte zomer zal het wel niet meer worden. Hindert niks want daardoor kan je met de band extra veel oefenen voor het komende SLIM Herfstfestival. Ook deze elfde-editie zal in het teken staan van beginnende bands. Iedere band die zo'n twintig minuten kan vullen komt al in aanmerking. Er wordt een redelijke onkostenvergoeding betaald, de PA staat er en we maken ook nog een opname van je optreden. Bovendien kom je uitgebreid in de Slimmerick te staan. Kortom je zou wel maf zijn als je die kans laat lopen. Geef je op bij de Tol (01835-4265). En wacht niet te lang want vol is vol!!!!

Gemekker

Volgens de laatste berichten is na macgoeroe Tromp en tovenaarsleerling van den Ende, nu ook SLIM overgestapt op een Macintosh computer. De leverancier (PM-automatisering te Den Bosch) bleek bereid voor dit doel een hoge korting te geven. Penningmeester van Vugt is voorlopig de hoofdgebruiker en zal de MS-Dom manier van computeren binnen afzienbare tijd afgeleerd moeten hebben. Wat de consequenties voor de Slimmerick zijn, is vooralsnog niet duidelijk. Wie weet.

Roddels

Eén van de belangrijkste doelen van de Slimmerick-redactie is de Slimmerick inhoudelijk beter te maken en als het even kan ook nog mooier (kleur). Om een dergelijke doelstelling te realiseren is schaalvergroting noodzakelijk. Ook de verschijningsfrequentie zal moeten toe nemen. Op redactievergaderingen worden dan ook plannen gesmeed om concurrenten over te nemen. Zo is Poldur (het clubblad van Xinix) een gewenst object voor een vijandige overname. Waarschijnlijk krijgt de redactie haar zin niet. Sterker zelfs; onderlinge twist en "cromcommunicatie" hebben er toegeleid dat de Poldur-redactie een ultimatum heeft gesteld. Indien de Poldur-redactie haar eisen niet ingewilligd krijgt stapt zij op. Daar gaan onze mooie plannen voor een full-color glossy PoldeRick.

Plannen

Ze zijn jong en ze willen wat. Onze nieuwe Slim-reporters Joost en Martijn hebben volop plannen voor een huiskamer-sessie-muzikantencafé-achtige activiteit. Hoe, wat en waar hoort men nog in de volgende Slimmerick. Je bent alvast gewaarschuwd.

MAATCASSETTES VAN STUDIO-KWALITEIT

R.C.S./The cassette Masters is marktleider in productie van blanco en bespelde maatcassettes. Dat heeft te maken met een unieke prijs/kwaliteit-verhouding, 2 com plete geluidstudio's en 210 Nakamichi's, twee gespecialiseerde geluidstechnici en een hoop extra's zoals het Pro-Dat mastersysteem.

- alle masterformaten aanwezig (analoog/digitaal) ruisreductie: Dolby A/B/C/SR, DBX I/II, Telcom
- stabiele gepatenteerde cassette-behuizing
- hoogwaardige bandsoorten (Bast & Agfa)
- gecomputeriseerde kwaliteitscontrole
- concurrerende drukwerk tarieven
- levertijd blanco cassettes binnen 36 uur
- alle lengtes en soorten cassettes leverbaar
- scherpste tarieven in Nederland
- folder plus prijslijst op aanvraag

RCS

the Cassette Masters
realtimecassette-copy service
Samuel Mullerpl. 9a - 3023 SK Rotterdam
010-4777872

HOUSE OF SOUND

in- en verkoop
van CD's en LP's

Boerestraat 6 Gorkum

tel : 01830 - 33085

De NIEUWSTE

HEAVY METAL

nu ook

telefonische
te bestellen

tel : 01830 - 33085

Sound - Light - Video

Tel: 04926 - 1272

TE GEK !

Kom kijken in ons nieuw pand

ommer

MUZIEKCENTRUM

70 JAAR EEN VERTROUWDE KLANK

ARKELSTRAAT 41

GORINCHEM

01830-31707

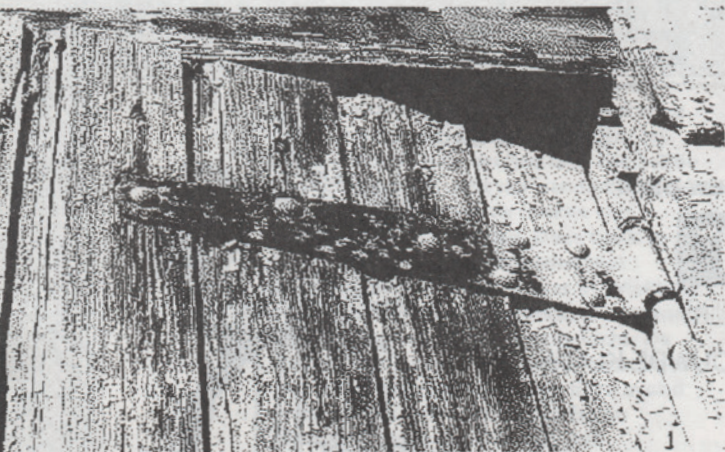
VANDENBURG NIET ALLEEN PALJAS

door Piet van Vugt

Eén van de sprekers op SLIM Overdwers (zaterdag 25 mei jl.) was de Haagse zanger/gitarist Hans Vandenburg, sinds jaar en dag (1976) leider van de band Gruppo Sportivo. Tijdens het wachten op de te vertonen film tekenden we het één en ander op uit de mond van Vandenburg. Duidelijk werd in alle toonaarden, dat de buitenkant van de haagse muzikant anders is dan zijn binnenste.

Zoals al eerder gememoreerd, startte Hans Vandenburg in 1976 Gruppo Sportivo, een band die snel succes oogstte door de singels "Out there in the jungle" en "Hoola Fever" en hun toernee in het voorprogramma van Golden Earring. De rol van Hans Vandenburg in die band was duidelijk: hij was de paljas, het gezicht van de band, die door zijn manier van doen het publiek in de stemming bracht. De lekker lopende muziek deed de rest. Toen de punk zijn intrede deed, veranderde Gruppo Sportivo het concept: men ging makkelijker spelen, omdat het publiek dat nou eenmaal wilde in die tijd. De successen blijven en niet alleen in eigen land. Vandenburg zou Vandenburg niet zijn als hij niet wilde veranderen. Via Buddy Odor Stop en Ugly Head kwam toch de oude naam Gruppo Sportivo weer terug. De band bestaat nu nog steeds en treedt ook nog op, zij het veel minder dan in de glorie-tijd. Gruppo Sportivo deed dus duidelijk een stapje terug.

Hans Vandenburg is niet geheel tevred met de situatie waar hij soms in verkeert. De platenmaatschappij, maar ook het publiek wil van hem verandering, waar hij dolgraag aan wil voldoen. Komt hij echter met een geheel nieuw concept voor een nieuwe elpee, dan zeggen de platenbonzen: D'r zit niks meer in van de oude Gruppo Sportivo; daar kunnen we niks mee beginnen. Lanceert Vandenburg een serie op de oude leest geschoeide songs, dan krijgt hij als reactie: 't Lijkt teveel op het oude; hebben we niks aan. Zoals de platenmaatschappij, reageert ook het publiek tijdens optreden: worden er oude nummers gespeeld, dan komen er reacties in de trant van: weinig

vernieuwends, dat Gruppo Sportivo. Houdt de band het bij splinternieuw werk, dan klaagt men dat er geen oude (lekker in het gehoor liggende en succesvolle) nummers gespeeld worden. Vandenburg zit een beetje vast aan het bestaande Gruppo Sportivo-concept en men verwacht van hem, dat hij op het podium struikelt over een snoetje en met vreemde hoofddekselfs en een lachwekkend gezicht het publiek vermaakt. Gelukkig kan Hans zijn ei nog elders kwijt: hij schrijft naast de nummers voor Sportivo ook nog muziek

voor TV-programma's (Teleac bijvoorbeeld) of reclamespots en treedt op als acteur (onder meer in de TV-serie De Familie Oudenrijn). Dat veranderen en telkens wat anders kunnen laten zien zat Vandenburg wel hoog. Hij schopte tegen de band die Gruppo Sportivo in het verleden even op sleeptouw heeft genomen, de Golden Earring, ook uit Den Haag. "Golden Earring maakt al dertig jaar dezelfde muziek. Alles is even voorspelbaar. Hoogtepunt van elk optreden is altijd weer het een half uur durende Radar Love. Bij een presentatie van een nieuwe elpee wordt er altijd flink met exclusief spul in de vorm van bijzondere hapjes en drank gesmeten, zodat de scribenten en journalisten door het toedienen van materieel lekkers ook de nieuwe schijf goed vinden en daar positief over schrijven. Vervolgens wordt slechts een klein aantal van de nieuwe nummers gespeeld, waarna men vervalt in vroeger werk". Zo muziek maken zint Vandenburg bij lange na niet en het is duidelijk, gezien zijn veranderingen (Buddy Odor, Ugly Head), dat hij het anders aangepakt heeft. Gruppo Sportivo van vijftien jaar geleden is ook de Gruppo Sportivo van nu niet meer.

Hoewel het misschien lijkt, dat presteren in de popmuziek één is met het gebruiken van geestverruimend spul (alcohol, hasj of sterke), spreekt Hans Vandenburg dat tegen: hij staat geheel clean op het podium en presteert minder als hij wat geroookt of gedronken heeft. "Je raakt ook gauwer geïrriteerd", zo haalt hij aan. "Als iemand in het publiek vervelend doet, reageer je daar eerder op en raak je eerder van slag als je niet zo helder meer bent. Bovendien hoor je ook minder scherp na drank of hasj. Ik heb zelf een optreden meegemaakt, waarin ik alleen

de hi-hat maar hoorde. Het spelen liep verder goed. Wel ben je misschien wat vrijer na wat ingenomen te hebben. Tijdens Overdars hield Hans het bij frisdrank, omdat hij later op de dag nog een optreden in Haarlem had.

Niet alleen met betrekking tot het repertoire liep (en loopt) Hans Vandenburg met zijn hoofd wel eens tegen een muur. In het verleden bleek ook dat degenen die zich bezighielden met de voorbereiding voor een platenhoes zich vaak lieten leiden door hun verstand en dingen op eigen houtje gingen veranderen. De LP-titel "Greatest Hats" (een grapje natuurlijk, volgens Hans) werd diverse malen "gecorrigeerd" naar Greatest Hits, wat irritatie opwekt als je daar enkele malen mee geconfronteerd wordt. Tijdens zijn aanwezigheid viel Hans Vandenburg nimmer over een snoetje en hoeft hij ook geen gekke bekken te trekken om aandacht te krijgen: hij was zichzelf en deed krasse, maar gemeende en eerlijke uitspraken en was dus Hans Vandenburg.

drukkerij okz c.v.
ontwerpen - lay-out - drukwerk

goirkestraat 141 5046 gg tilburg
tel. 013-365976

Vanuit de Coullissen

door Hylke Tromp

De Kleine Prijs van Sneek wordt gewonnen door een death metal-groep. Een bezoeker: "Ik vind het heel erg.

Het leeft enorm in Friesland, maar zo stimuleer je dat alleen maar".

Wat gebeurt er in de hedendaagse jeugdcultuur van NL?

De betekenisloze slagroom van Hilversum wordt steeds ongenueerder. De commercie driipt er meestal af, veel groepen zijn 'ontworpen als marketing-concept'. De muziek is vaak stroperig, glad en sentimenteel.

De organisatoren van de Grote Prijs van Nederland 1991 zijn zich bewust van de commerciële jacht op talent. Het inschrijfformulier schildert (als aanbeveling!) het fantastische perspectief voor de winnaar: "Platenmaatschappijen, distributeurs en labels zullen zich als wolven op je storten".

Zo is het maar net!! Een gewaarschuwd mens telt voor twee.

Een stukje uit een interview met Michael Gira van SWANS, in de laatste OPSCENE:

Na The Burning World bij major MCA te hebben uitgebracht, zijn de Swans terug in de independent-scene met de nieuwe plaat White Light From The Mouth Of Infinity.

"De grootste fout die ik mijn leven heb gemaakt," zo klasseert Gira zijn overstap destijds naar het major-label MCA. "Wat ik probeerde te doen, was het doorbreken van de romantische gedachten over de independent-labels. Die zijn niet terecht, want de independents zijn gewoon niet zo goed in het uitkleiden van artiesten. Ze lijken een soort van trainingskamp waar artiesten naar toegaan voordat ze naar de majors gaan. Toen we tekenden, of liever: toen ik tekende voor Unirecords, een kleiner label van MCA, hadden ze een staf van 15 mensen, die veel steun gaf aan bands. Na twee maanden kwam er een nieuwe directeur, die iedereen ontsloeg bij Unirecords. We waren echt afhankelijk van MCA, die er geen notie van had wie de Swans waren. Ik heb daar duizenden dollars door mijn handen zien gaan, om zonder een penny te eindigen. Ze hebben me echt berooid achtergelaten. Ik had dat nog nooit meegemaakt, omdat ik altijd een eigen platenlabel gehad heb. Ik denk ook niet dat het soort muziek dat ik maak op een major thuishoort.

Ze moeten zich niet te veel met mij bemoeien, me gewoon geld geven en mij m'n gang laten

gaan." De kans dat ook anderen hun platen uitgebracht krijgen op het label van Gira is minimaal: "Ik zou

het niet prettig vinden als andere bands mij tapes gaan sturen: dat is teveel werk." Gira ziet liever zelfwerkzaamheid. "Het is eigenlijk heel eenvoudig, het uitbrengen van platen. Je neemt met wat geld een plaat op, stuurt hem naar een distributeur en je huurt een publicist. De platenmaatschappijen doen graag of hun werkzaamheden een compleet mysterie zijn, zodat ze je later kunnen belazeren. Het zijn varkens."

Waar gaat de jeugdcultuur naar toe?

Hoe kleffer en sentimenteler de commerciële pop, hoe scherper, feller en industriëler de underground. Als twee kanten van één medaille hangen die twee bewegingen samen.

De afstand zal de komende tijd toenemen. De commerciële pop zal meer suikergeod en slagroom worden, de underground wordt aggressiever en politieker.

De underground is ook kweekplaats voor doorstoters, en dus wordt de kans op doorstoten kleiner.

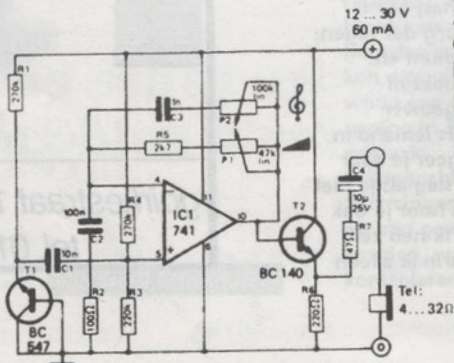
Wordt de afstand tussen de polen te groot, dan komt er een knal, een breuk in de ontwikkeling en dan hebben we iets nieuws. Denk maar aan het ontstaan van punk.

Ik zie er naar uit want ik ga liever in m'n bol dan uit m'n bol.

Dan nog even dit. Aanbeveling van de maand, geachte gelovigen, is een verse CD/LP van de canadese NOMEANSNO. Allemaal live, uit hun nederlandse tour in de lente van vorig jaar (opnames uit Vera en Effenaar). 20 piek voor 73 minuten. Titel is LIVE + CUDDLY. Label KONKURREL. Distributie DE KONKURRENT (aldaar te postorderen: 020-6844153). Bij DE KONKURRENT kun je meteen de CD van DOG

FACED HERMANS bestellen als je die kans tijdens OVERDWARS hebt laten lopen

(20 piek voor 78 minuten). En: het schema van de slaapverwekkende ruis-machine, dat de vorige maal door de snode hand van de redactie was verwijderd, staat nu ergens in deze editie alsnog geplaatst.

Open dag Dansstudio

door Gert
Broekhuizen

Na het tweede seizoen bijna te hebben afgesloten, werd op 1 juni jl door danspedagoog Gerrit Oldenburg de tweede open dag van zijn gelijknamige en in de regio reeds bekende Dansstudio gehouden. Gerrit heeft met zijn cursus-aanbod op dansgebied in onze regio een goede aansluiting gevonden op de vraag naar een dergelijke vorm van lichaamsbeweging. De tijd dat we des morgens om zeven uur aan de radio zaten gekluisterd om vooral niks van Herman Stokkermans' ochtendgymnastiek te missen is daardoor dan ook voltooid verleden tijd geworden.

Twee jaar is het dus alweer geleden dat SLIM en Oldenburg elkaar vonden, voor beiden partijen een goede deal.

Het SLIM-gebouw "De Tol" is natuurlijk een plek bij uitstek voor deze vorm van kunstbeleving. In een interview dat De Slimmerick eerder met "onze" danspedagoog had, meldde deze dat je als danser niet altijd muziek om je heen hoeft te hebben om te kunnen dansen. Je kunt ook bewegen op je eigen innerlijke muzikaliteit.

Toch denken de meeste mensen bij het horen van het woord 'dansen' gelijk aan muziek. Voor het SLIM-bestuur was de beslissing destijds dan ook niet moeilijk; dans, of het nu aerobics, klassiek of jazz heet, moet een plaats hebben om te kunnen werken. Evenals in popmuziek, waar SLIM zich met name sterk voor maakt, heeft de danswereld problemen om op een goede manier te werken. Het teruglopen van subsidies en dergelijke leidt ook hier al snel tot de bekende problemen.

Met als logisch gevolg dat alleen mensen met een goed gevulde beurs aan beoefening van deze vormen van expressie kunnen doen. Gelukkig is er voor de mensen uit onze regio veel wel goed geregeld. SLIM en De Tol zijn blij dat er in dit gebouw gedanst kan worden, en dat er kan worden gemisceerd. Dat dit tevens op een hoog nivo gebeurt is toe te juichen, het is ten slotte niet voor iedere danser weggelegd om van een cum laude geslaagde conservatorium-danser/pedagoog les te krijgen.

Toch streeft het SLIM-bestuur naar muziek- en danslessen die aan sluiten op de vraag. Het is daarbij van het grootste belang dat er goede mogelijkheden zijn, om op alle nivo's en voor elke portemonnaie deze service aan te blijven bieden.

Wat betreft het gebied van de popmuziek zal SLIM blijven streven naar verbetering van het popklimaat in Nederland.

Op het gebied van de dans ligt hier voor Gerrit Oldenburg een taak. Het bestuur hoopt dan ook dat dansstudio "Gerrit Oldenburg" lessen op alle nivo's blijft draaien.

Dans en muziek, samen zijn we sterk en op naar het derde seizoen dansen in De Tol.

Voor informatie over de verschillende dansstijlen en de tijden waarop deze gegeven worden kunt u van maandag tot en met donderdag terecht in het SLIM-gebouw De Tol, van 20.00 tot 21.00 wordt er dan altijd gedanst. Mocht u niet in de gelegenheid zijn De Tol te bezoeken, dan kunt u bellen met telefoon 01834-3300

**Ik krijg een hoge rente en
toch kan ik bij m'n geld zodra
ik wil.**

Ik ben bij de ABN

ABN Bank

Gorinchem: Vijfzinnenstraat 4 tel: 30788

Piazza Center 36 tel: 33066

Happy Days in Polen

Happy Days are here again.

Met deze woorden begint niet alleen een nostalgische oude kraker, het was op 14 juni tevens het startschot van een onvergetelijke internationale tournee van dweil-orkest "Happy Days" uit Almkerk (Holland). Het had natuurlijk net zo goed. "It's a long way to Tipperary" kunnen zijn, maar goed, daar hadden we het niet over. Opgericht als eenmalige act op Koninginnedag 1990 (maar ja het ging zo lekker, dus vooral doorgaan), speelt dit orkest sinds 7 april 1990 twee-wekelijks Haar deuntjes. Al na het eerste optreden, tevens derde repetitie, worden we direkt weer gevraagd te spelen. Deze band bevindt zich in een "booming market", wat duidelijk blijkt uit de vele optredens die we in de regio afwerken. Na het eerste seizoen is de verhouding optredens/repetities 1 staat tot 2, wat neerkomt op een twaalfstal stuks. Net als alle toeters voor de vakantie zijn ingevet, ventielen geolied en alles nog eens is gepoetst, komt die merkwaardige boeking. Het comité Woudrichem/Costrzyn is er niet in geslaagd om evenals in het voorgaande jaar een groep muzikanten te mobiliseren, om er in Polen goede sier mee te maken. Wat nu, de commissie die voor de muziek moest zorgen zat met de handen in het haar. Nu zijn de muzikanten van "Happy Days" zeer breed met muziek bezig. Naast de passie voor de straatmuziek beoefenen zij allen nog allerlei andere vormen van muziek. Het kon dus eigenlijk geen toeval zijn dat, toen op het seniorenorkest het gerucht ging dat de culturele uitwisseling Nederland/Polen mank zou gaan aan muzikale ondersteuning, onze trompettist en tevens optredens-speurneus Jan van Breugel soelaas bracht door aan te bieden "Happy Days" warm te maken voor deze trip. Als samenroeper werd ik door Jan ingeseind. Tijdens het afbellen bleken de muzikanten alle enthousiast en ik mocht tot verbazing van ons allen constateren dat "Happy Days" klaar is om Europa te veroveren. Slechts tien dagen voor het vertrek hoorden wij van dit alles. Extra repetities waren niet nodig, een lader blonk van zelfvertrouwen. Echter toen wij hoorden van de schare die niemand tellen kon, het jaar daarvoor duizenden mensen, vroeg een enkeling zich af of we de sprong in het diepe niet te vroeg hadden gemaakt.

Vrijdagochtend 6 uur in de morgen, trrrrrringergelijng!!!, de wekker haalt mij uit een geweldige droom. Kom op wakker worden, wassen en alles nog effies controleren, ja hoor we zijn er klaar voor,

door Gerd Broekhuizen

Polen 'here we come'. 7.15: De bus loopt vol, een kwartiertje later nog wat luitjes oppikken in Woudrichem, iedereen heeft weer veel te veel troep mee genomen, dus ook nog een hoop meuk boven in de bus, en dan rijden met die hap. Aangezien Mike Doulis, beter bekend als de befaamde banjospeler van HD, zich twee zetels op de achterbank had toe bedacht was er eerst nog wat verwarring over hoeveel mensen er nu eigenlijk in die bus zaten. De chauffeur hoefde slechts een keer om te kijken om dit probleem op te lossen. Helaas was dit niet de enige keer dat het comité niet wist hoe de vork in de steel zat, gedurende de reis zou de chauffeur nog heel wat oplossingen moeten bedenken en zijn kalme en flexibiliteit mag dan ook worden geprezen. Als we eenmaal op weg zijn, zit de stemming er snel in. De gebruikelijke limmericks over "het meisje in Laren", "het hondje van de slager" en ja ook "daar hoog in die bergen" worden uit volle borst meegezongen. Ondersteund door een heuse elektrische gitaar wordt menig deuntje gezongen: Achthonderd vijftig kilometer is toch langer dan je denkt. Kelen worden rauw, stemmen worden hees en elke stop wordt meer en meer gewaardeerd. Met verbazing hebben wij kennis genomen van de vreetlust van sommige onder ons. Hadden de meeste een broodtrommelletje en wat fruit bij, anderen hadden een hele keuken-inventaris compleet met tupperware bakjes en wat al niet meer zij. Ongelovelijk wat mensen wegstapten, maar ook dit verschijnsel heeft enige amusementswaarde zoals na afloop van dit verhaal mag blijken. De overschrijding van de oude grens met de DDR is een magische beleving, het land binnen rijden waar je zoveel over gehoord hebt en waarvan je zo weinig weet. Oude wachttorens en prikkeldraad staan nog in volle glorie en met een beetje fantasie voel je de wapens nog op je gericht. Maar goed we rijden nu maar mooi in het vrije Oost Duitsland. Daar passeren we nog een stuk snelweg dat door Hitler werd aangelegd als vliegveld en vanwaar in de Tweede Wereldoorlog zijn gevreesde bommenwerpers opstegen. In de Oostbloklanden is opruimen een vies woord, en zo moeten ze ook over dit stuk asfalt gedacht hebben. Als we bij de grens met Polen aankomen valt meteen op dat er geen enkele Poolse wagen naar huis gaat zonder eerst te zijn volgeladen met waren uit het westen. Handel is hier dus ook geconcentreerd en de snelle jongens maken veel geld. Afgedankte Trabantjes

liggen zonder wielen langs de kant van de weg. Eenmaal in Polen worden we nog eens gewezen op de regeltjes van goed gedrag, en met een uurtje zijn we op de plaats van bestemming, het is inmiddels 20.45, we zijn moe en zitten propvol met alles wat er in overvloed in de tassen van de ploeg aanwezig was. Bij het uitstappen is het meteen een gezellig puinhoop. Geen mens spreekt Duits of Engels. In de bus hadden we weliswaar een spoedcursus Pools gehad, maar dat zette toch ook niet echt zoden aan de dijk. Nu deed zich een wonderlijk verschijnsel voor waar wij gedurende onze hele Poolse trip meer van zagen, nl. de Poolse rubbertijd en de Poolse manier van afspraken nakomen. Alles was door het Poolse comité Costrzyn keurig voorbereid, alleen het Poolse en Nederlandse programma stemde volstrekt niet overeen, van enige synchronisatie was geen enkele sprake. Als je niet uitkijkt kom je bij het verkeerde gastgezin terecht want westerlingen onderdak bieden schijnt daar een hele eer te zijn. Na een tijdje vonden we dan toch iemand die goed Duits sprak, en deze dame, Irene, zou ons de rest van het weekend begeleiden. Vanwaar we aankwamen in Polen was het te ver om te lopen, dus bagage terug in de bus en vertrekken naar de buitenwijk Vlekbos. Alle muzikanten zaten dus redelijk dicht bij elkaar en dat was prima voor de sfeer en het verdere verloop van de trip. In de wijk "Vlekbos" was een soort buurtroeg, kortweg club genaamd. Vandaar vertrokken we met onze gastgezinnen naar onze tijdelijke behuizing. Direct een volle tafel voor je neus die je geacht werd helemaal leeg te eten. Dat viel dus niet mee na alles wat we al in die bus hadden we gewerkt. Eenieder genoot die eerste avond van een gastvrijheid die bij ons niet gebruikelijk is en waarin het de gast aan niets ontbreekt. Zaterdag ochtend 11.00 uur verzamelen in de club. De stemmingen worden gepeld en de eerste ervaringen worden uit gewisseld. "He joh, hadde jij ook zonne vette wareme worst op oer bord van de mærege". Aangezien plat woerakums niet te verstaan en te schrijven valt vervolg ik maar weer in het Nederlands, maar dat ontbijten op z'n Pools meer was dan een bakkie thee en een sigarette, was ons snel duidelijk. Ons eerste optreden was die morgen tijdens een voetbalwedstrijd Nederland-Polen, het spelen ging lekker maar bij de voetballers zat het niet mee. De gebruikelijke trukendoos van de hedendaagse Nederlandse voetballer werd opengetrokken, doch alle vieze tackels die men kon bedenken, brachten geen

uitkomst. De Polen scoorden 7 doelpunten en omdat de kieper sportief was liet hij een troelballetje door waardoor het scorebord van de gasten niet leeg bleef. Zeven tegen een is een heel slechte score en wij vroegen ons af of we "hup Holland hup" en dat gedoe over die leeuw niet beter achterwege hadden kunnen laten. Maar de kop was er af, de eerste Poolse noten waren er uit, dus vooruit met de geit. 's-Middags werden we in club "Vlekbos" verwacht, alwaar ons een Pools feest wachtte. De plaatselijk actieve Krystyna draait er een jongerenprogramma waarbij zingen en spelletjes doen een hoofdmoot uit haar aanbod is. We kregen "de Framboosjes" te zien: een dans en zang groep van tien tieners die een prachtige show wégzetten met mooie momenten waarin een vier jarig meisje solo zingt, hetgeen bij mij herinneringen oproep aan de scene van Tom Manders met "het poessie-mauw-meisje". Daarna waren wij aan de beurt voor een Hollands concert. Eerst naar buiten, later weer binnen, de weergoden in Polen houden ook af en toe van een buitje. Straatmuziek is voor de Polen een nieuw fenomeen, ze moeten er dan ook even aan wennen. Komen zij echter los, dan blijven ze gaan. "Olé olé olé we are the champions", wordt door het publiek afgedwongen, evenals de Lambada die in Polen nog geweldig populair is. Om vijf uur maken we onze opwachting om voor de eerste keer in het reusachtige amfitheater te spelen. Slechts een nummertje tijdens het oplaten van de ballonnen na de officiële openingstoespraak van de beide burgermeesters. Terugkomend op de organisatie, als muzikanten moesten we telkens maar uitvogelen waar en hoe laat we moesten blazen, en ook hoe we er moesten komen. De chauffeur werd onze enige steunpilaar, niks was zeker tot hij had bevestigd waar en hoe laat. Die zelfde avond zou er om acht uur een lampionoptocht zijn waar wij de functie van fanfare zouden vervullen. Deze tocht is wegens weersomstandigheden niet doorgegaan. 's Avonds was er in "Vlekbos" weer een feest georganiseerd, ditmaal met kampvuur en een opgeklarde lucht. De muzikanten hadden ook een accordeon en wat gitaren meegebracht, en deze avond werd gevuld met muziek, wodka en natuurlijk worst gebakken op het kampvuur. Spontaan als dit feest begon

eindigde het ook weer, morgen 11.00 uur verzamelen in de club en weltrusten. Zondagmorgen stond de bus voor ons klaar om ons op een rondrit Costrzyn te verrassen. Na enkele straten was het al gedaan het plaatsje is niet zo groot. Buiten Costrzyn werden we gedropt bij wat de Polen noemen "het Poolse Hiroshima". Buiten de stad ligt een oude burch uit 1200, waar Friedrich de Tweede gesiddeerd heeft. Op deze plaats lag vroeger het oud-Costrzyn wat in de Tweede Wereldoorlog voor 95% is verwoest door bombardementen. Ook veel Russen zijn hier gesneuveld en er staat dan ook een gigantisch Russisch gedenkteken. De brug bij Costrzyn, die door de oversteek over de Oder te maken oost en west verbind, was juist tijdens ons bezoek voor drie dagen geopend. Deze was sinds de Tweede Wereldoorlog gesloten geweest. Gedurende de nationale feestdagen konden Polen en DDR-burgers zonder visum van deze brug gebruik maken. Terug in het gastgezin werden we weer begroet met een overvulle tafel. Als je dan weet dat deze mensen twee maanden moeten sparen om hun gasten dit aan te bieden voel je je toch wel enigszins opgelaten. Om drie uur vertrokken we weer richting amfitheater, alwaar ons belangrijkste concert van de hele tour afgewerkt moest worden. Toen we die richting op reden zagen we werkelijk de hele stad uitlopen richting theater. De eerlijkheid gebied te zeggen dat er misschien hier en daar wat twijfel aan het zelfvertrouwen ontstond, maar het kon eigenlijk al niet neer stuk. Het feit dat een Duitse militaire blaaskapel de spit moest afbijten bracht ons buiten verwachting in het voordeel. Strak maar zonder emoties werkte deze muzikanten hun verplichte nummertjes af. Het muziekprogramma werd toen onderbroken voor een voorstelling van het theatercollectief "Pek en Veren" uit Almkerk. Toen Erick Verlee en Hans (what is his last name) hun programma hadden gedaan mocht "Happy Days" het podium op. Met een dwelband op een podium met P.A. en een publiek van zo'n drieduizend mensen is een onvergetelijke ervaring. Voor we er erg in kregen was onze speeltijd al om en vervolgde "Pek en Veren" het optreden. Na het officiële gebeuren waren we vrij tot 20.00 uur. We besloten om met de band de kermis over

Dag

te trekken, de braderie en de stad werd ook nog aangedaan. Na een paar uur spelen is het goed drinken, en dus snel een pint in een soldatenclub en terug naar het gastgezin. Niet teveel eten deze keer want om acht uur werd ons door het gemeentebestuur een afscheldsreceptie aangeboden. Alle betrokken Hollanders en Polen waren hier aanwezig. Kosten noch moeite waren gespaard. De dansmuziekgroep voor ná het eten bestond uit militairen die niet echt veel zin hadden om te spelen. En aangezien Mike Doulis een uitnodiging om te spelen niet snel zijn neus voorbij laat gaan, stond binnen no time een nederlandse

gelegenhedsformatie in een sjeke Poolse tent te scheuren. Met Ronald van de Ende op drums, Wijnand van Strafen op hammond en Doulis op elektrische gitaar, werd het musiceren in Polen afgesloten. Maandagochtend zeven uur vertrek iedereen wil weer naar huis. Een schone plee, een patatje met trekt ons alweer aan. Tijdens de terugtocht blijft Mike Doulis voor amusement zorgen, hij had nl. zoveel gevreten dat hij aan de diarree is geraakt. Een vijftiental verplichtte stops moet de chauffeur voor hem maken en die gozer raakt maar niet leeg. Op een enkel zeer hobfd van de wodka en een enkele op hol geslagen darm van het vet na, zijn we om 20.30 weer gezond en wel in Woudrichem. Met dank aan de chauffeur en de muzikanten zijn we een te gekke ervaring rijker.

Gerdt Broekhuizen

Deze keer gaat De Slimmerick geloof ik over jeugdcultuur. Toch prettig dat zo'n mopperkolommetje als dit inspireert. Hoe vaak schreef ik immers over cultuur (met een K) en over jeugd? Nooit dus. En dat is logisch. Jeugd, zegt het cliché, heeft de toekomst. Natuurlijk; staat als een paal boven water. De barre werkelijkheid is natuurlijk wel dat die zelfde jongeren in het heden leven. En wij moeten er tegen aan kijken. Als ik om me heen kijk zie ik veel, erg veel jeugd. Ondanks alle hoopgevende berichten over vergrijzing word ik continu geconfronteerd met een angstaanjagende jongheid in mijn omgeving. De toekomst, dus. Hal Laat me niet lachen. Heel de generatie na mij is en wordt helemaal volgestopt met samples van het verleden. Door ouders en radio. Nog niet zo lang geleden veroordeelde ik mijzelf tot het doorbrengen van een nacht in een troosteloos schoolgebouw vol vijftien jarigen. Examenlol. Opa Veer had zich al helemaal voorbereid op een boeiende avond, vol kennismaking met muziek en cultuur van deze tijd: hop, hip, speed-, trash-, death- en weet ik veel wat voor andere metal er nog bestaat. Dacht even mijn achterstand in te halen. Met een ruimschoots voldoende oordopje benaderde ik de potentiële cultuurjeugd. "Hi, guys. Dit wordt hoken". "Dag, meneer. Kent u deze plaat? Best wel hardstikke goed ook. De Rolling Stones, meneer". Nondeju. Zo moet je als oudere toch wel vastroesten. Cultuur. Uit wat hierboven staat valt niet moeilijk af te leiden dat we van de nieuwe generatie niets te verwachten hebben. En het wordt steeds opnieuw bewezen. De radio presenteerde vorige maand een keyboardvandaal die Mozart (van de film) compleet gesampled had. In zijn kraakdoos had de artiest pvc-pijpgeluiden, doorspoelende WC's en de stem van H. Westbroek gestopt. Daarmee speelde hij toen een stuk van Amadeus, laatstgenoemde ooit wonderkind. Wat een gelul. En die computerkut won er nog een prijs mee ook. Cultuur alweer? Welnee; het is allemaal passé. Ik ben blij dat suicide in het ziekenfondspakket komt. Tot die tijd heb ik nog een prima stel oordopjes in de aanbidding.

Veer

Naar de Kapper?

DE KAPPER

Geopend: 8.00 - 12.00 uur 13.00 - 18.00 uur
Vrijdag tot 20.00 uur. Zaterdag tot 16.00 uur
Dinsdag, woensdag & donderdag op afspraak.
s' Maandags gesloten.

Heerlijkheidstraat 5 Glissen
Telefoon: 01832-1409

Binnen de SLIM-gelederen worden de laatste tijd steeds meer jongeren gesignaleerd. Voorwaar een goede zaak, slimmericken blijken bij het afsjekken van het ledenbestand vaak de dertig gepasseerd, zij mogen de grondleggers van de huidige regio-pop-cult vertegenwoordigen, maar aan intensieve popbeoefening en popbeleving doet deze club niet echt veel stof opwaaien. De nieuwe generatie popmuzikanten in spé heeft echter nog heel wat tijd nodig om aan de huidige normen die door het publiek worden gesteld te voldoen. Bijkomend probleem voor de verse popper is dat vandaag aan de dag er geen normale drie-akkoorden-muziek á la Bob Dylan of Neil Young te imiteren valt. Nee, van de huidige gitarist wordt verwacht dat hij/zij het gehele "Hammer", en "Turn up the Bass" repertoire uit zijn Koreaanse triplex (zijnde de enige betaalbare akoestische gitaar) weet te toveren. Problemen te over dus. De conclusie dat het momenteel niet makkelijk is om in jezelf te blijven geloven en om door te zetten als popmuzikant is dan ook snel getrokken. Tel daarbij dat je op de muziekschool qua poponderwijs nog steeds niet echt uit je dak kunt gaan, scheuren uit den boze is en drumlessen worden gegeven door een "slagwerker" plus muziek spelen van papier en niet uit jezelf, met tegenzin begonnen en dus al snel op dood spoor.

Bovenstaande goed beschouwd, is het niet vreemd dat veel beginnende muzikanten zoeken naar een manier om op weg geholpen te worden in het grote muziekbos. De keuze van instrument is bijvoorbeeld niet gemakkelijk en bovendien niet zonder kosten. Daarna een muzikale richting en hoe breed wil ik dat terrein maken. Kortom, in de meeste gevallen wordt een plaatselijk rocker geconsulteerd, die na enig aandringen wel wat van zijn trucjes, likjes en schema'tjes wil prijs geven. Echter niet voor iedereen is die mogelijkheid daar en bovendien wil je na een tijdje meer, het is toch zeker zo leuk om met z'n allen te spelen dan altijd alleen. Ook ondergetekende heeft op bovenstaande manier wel een enkele gitarist of bassist op weg geholpen, maar de laatste tijd dreigt de vraag naar een opstap- of kenningsmakings-"cursus" zo hoog te worden dat er plannen zijn om in het najaar iets in deze richting te gaan organiseren. Afgelopen seizoen zijn er al enige try-outs geweest waarbij al na één les gezamenlijk gemusiceerd werd. Voor alle duidelijkheid, het is geenszins de bedoeling om onder de duiven van de Streekmuziekschool te gaan schieten, er zal nl. nog overleg met deze instantie worden gepleegd over het hoe, wat en waarom van dit initiatief. Op dit moment is er de mogelijkheid je aan te melden bij mij (Gerd Broekhuizen, 01834-3488). Bij deze wil ik ook graag muzikanten met wat ervaring oproepen zich aan te melden om bv. een uur per week een groep van drie of vier beginners te begeleiden. De bedoeling is deze mensen drie of vier maanden te begeleiden, waarna zij zelf hun weg moeten zoeken. Later kan nog altijd verdere begeleiding worden geregeld.

De eerste informatieve bijeenkomst zal zijn op 14 september 1991. Momenteel is niet veel meer te melden over dit onderwerp en ik wacht dan ook graag jullie reacties af. Dus als je Gitaar, Basgitaar, Drums, Zang of weet ik wat wil leren spelen, meld jezelf aan. En nogmaals, doorgewinterde regiiorockers; met een uurtje per week begeleiden, maken we met z'n allen van het Land van Heusden en Altena de swingendste regio van heel Brabant.

**2x19 inch units
hoog + midi-
footcontroller
vraagprijs f1250,-
allround versterker
top 100 W
u impuls
afzonderlijke
volumeregelaar +
4x12 inch
speakerkast
vraagprijs f1000,-
Bel: 01832-2156**

**AANGEBODEN
Gitarist biedt zich
aan
Stijl: R&B,
wavepunk
Bel: 01835-4215
(Bert)**

**AANGEBODEN
Drummer biedt
zich aan
Drumlessen op de
leukste manier!
Zeg wat je wilt
kunnen, ik leg het
uit!
Voor info: 04169-
2492 (na 1900 's-
avonds)**

**TE KOOP
Monitorbox 15'sp.
125 W
+ drumstel
compleet
Bel: 076-142745**

**GEZOCHT
Zanger voor band
SKALPROSIT
Stijl: hard rock
Bel: 04165-1484**

GEZOCHT
THE FAXX zoekt zo spoedig mogelijk een strakke, swingende en gezellige drummer. 200% inzet gevraagd. Optredens genoeg in het verschiet. Bel: Nico de Stigter 03459-433 of Johan van Putten 03451-16318

TE KOOP
Roland DEP-5 digitale eq, reverb, chorus, delay, non-linear, gate, flanger 1,5 jr. oud, ideaal voor: zang, gitaar, synthesizer, midi, blazers, home-taping. Programmeerbaar, 100 presets, voetschakelaar. Vraagprijs: f1000,- Bel: 01845-1491 (Maarten)

TE KOOP
Japans squier telecaster blond 3 maanden oud, nieuw gekocht voor f750,-. In zeer goede staat Vraagprijs: f575,- Bel: 01835-2633

GEZOCHT
Pas begonnen band zoekt zanger. Stijl: van Halen, AC/DC Bel: 01832-2156/2505

TE KOOP
Marshall super lead + hoes Gumatica elektrische gitaar (Gibson sound) Bel: 01833-4596

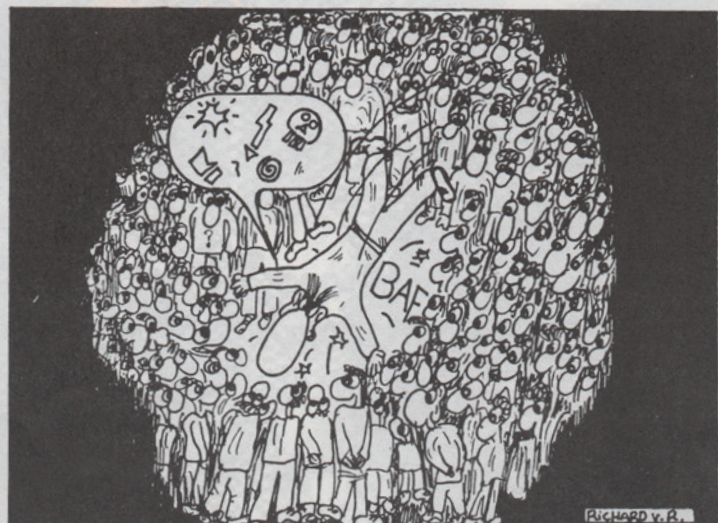
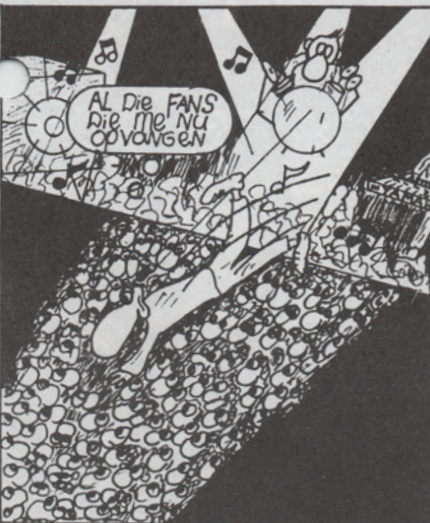
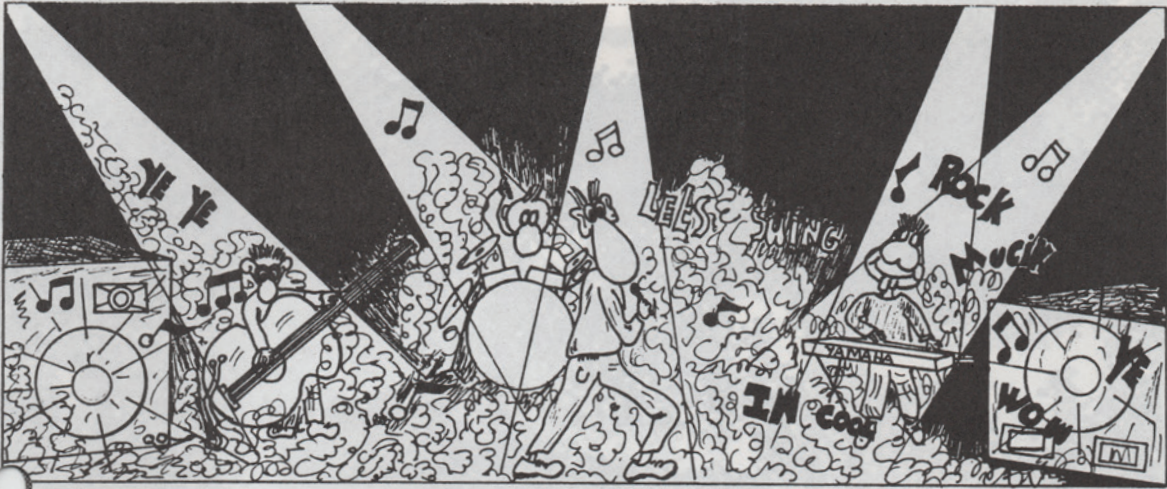
TE KOOP
gitaarversterker Dynacord reference 500 65 W buizen digitaal programmeerbaar

ADVERTEERERS INDEX

• AVS	l&z	5
• Sommer	l&z	5
• ABN Gorinchem	l&z	9
• House of Sound	l&z	5
• De Kapper	l&z	5
• RCS	l&z	13
• OKZ	l&z	7

Info over advertenties:
Annoemiek van Straten
tel: 01833 3316

Rick and the Slimpies

RICHARD v. B.

Drukwerk

Popkollektief

SLIM

**40
Jaar!**

SLIMWEB.ORG

Colofon:

Redakte - Gerd Broekhuizen
- Annemiek van Straten
- Hylke Tromp
- Bertan van der Veer
- Plet van Vugt
- Joost Zoeteman

Strip - Richard van Rijswijk

Layout - Ronald van den Ende

Druk - OKZ Tilburg

Info & Advertenties bij eindredakte
Annemiek van Straten 01833 - 3316

